

Esther, židovská dívka,
která chodí zemí,
Esther, svý písně zpívá
a lidé neví.
Že její krásu král chtěl mít
a z drahých látek dal jí šaty šít.

Esther na rohu stává,
o svém smutku zpívá,
Esther pak kolem nohou
svých mince sbírá.
Jen někdy spánek dá jí snít
a ráno potom se jí nechce žít.

Na zem jí vlasy splývají
a pleť má hešší, než-li je srst kocouří,
písně se o ní zpívají
a její oči jsou jak nebe před bouří,
a její oči jsou jak nebe před bouří.

Dávno, už je to dávno,
co byla krásná,
dávno, už je to dávno,
co byla šťastná.

Na zem jí vlasy splývají
a pleť má hešší, než-li je srst kocouří,
písně se o ní zpívají
a její oči jsou jak nebe před bouří,
a její oči jsou jak nebe před bouří.